

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
červen 2022

Slovo na cestu

Musím se přiznat, že moc rád pozoruji přírodu a jak se s časem mění. Příroda je neustále od jara do zimy v pohybu. Zvláště pozoruji, že když se zvedne vítr, přijde změna počasí – déšť, bouřka, víchřice, sucho nebo v zimě mráz a sníh.

Souběžně s počasím se pohybuje i liturgický rok. V této době na počátku června slavíme slavnost Seslání Ducha Svatého. Původní biblické jazyky překládají Ducha Svatého jako vítr, dech, duše. Vítr lze cítit, ale nelze ho chytit nebo vidět. Duch Svatý není nějaká nespecifikovaná Boží energie. Ve skutečnosti je Božská osoba. Lidově ho připodobňujeme třeba k větru.

Dobře, ale k čemu mi je Duch Svatý? Líbil se mi jeden příběh, který jsem nedávno četl: Představte si krásný sál, který naprojektoval výborný architekt. Návrhář jej ještě přikrášlil, takže vypadal jako opravdový klenot. Elektrikář tam nainstaloval oslnivé lustry. Celý sál je hotov, ale něco v něm schází. Elektrické vedení ještě není napojeno na elektřinu. Nestačí mít lampu, potřebujete mít v ní světlo.

Duch Svatý ožívuje věci připravené ke své službě. Bez Ducha Svatého by např. Církev byla pouze mrtvou a suchou institucí. Naše dary, které jsme od Boha dostali a někde zakopali, zůstanou zakopány, dokud neseberu odvahu a neotevřu cestu pro oživujícího Ducha. Kde je strnulost, uzavřenost a celkově mrtvo, tam není Duch Svatý.

Křesťan je jako loď poháněná větrem. Vítr do plachet nám dává Duch Svatý, tak se nebojme na chvíli před prázdninami zastavit a zjistit, odkud vítr vane, a nechat se podle svého svědomí nést tam, kam on chce. Možná přinese změnu. Nabereme jináči směr, než jsme dosud pluli.

Snažím se každý den prosit Božího ducha, aby dovedl moji „loďku“ tam, kam chce. Možná víte, že jsem se rozhodl, že si posunu kněžské svěcení a primici o rok později. Věřím, že toto mé rozhodnutí je z Božího ducha.

Prosím Vás o modlitbu a myslím též na vás. Přeji Vám, abyste neztráceli Boží vítr z plachet a byli neustále v pohybu vpřed za Kristem.

Až budete mít cestu kolem mě, tak se stavte, rád Vás vidím.

jáhen Karel Honka

Modlitba před Nejsvětější svátostí

Velebím tě, Stvořiteli můj a Pane,
skrytý v Nejsvětější svátosti.

Velebím tě za všechna tvá díla,
v nich nacházím tolik moudrosti,
dobroty a milosrdenství.

Pane, rozesel jsi tolik krásy po zemi
a ona nám vypráví o tvé kráse,
přestože je pouze tvým slabým odleskem,
Krásu nevýstižná.

Ačkoli ses schoval a ukryl jsi svou krásu,
můj zrak osvětlený vírou tě vidí
a má duše poznává svého Stvořitele,
své nejvyšší dobro,
a mé srdce je zcela uchváčeno modlitbou chvály.
Rozmlouvat s tebou, Pane,
je rozkoší mého srdce.
Zde na mé srdce stékají prameny milostí,
zde má duše čerpá věčný život.
Amen.

Obsah čísla

► **Slovo na cestu** / jáhen Karel Honka ► **Modlitba před Nejsvětější svátostí**
► **Zajímá nás** / Proč Pán Ježíš trvá na odpuštění? ► **Procházka kostelem**
svatého Vojtěcha VI / Rozhraní lodě a presbytáře ► **Fejeton** / Tělesné náboženství
► **K zamyšlení** / Bůh ukrytý v příbězích ► **Knížní tipy** / Misál pro děti; Bílá voda;
Zůstává mi však milost Boží ► **Dětem** / Víkend s učením ► **Ze života skautů** / Skautská
Ivančena ► **Charita Opava** ► **Klub sv. Anežky** ► **Centrum pro rodinu** ► **CZŠ**
sv. Ludmily ► **Pozvánky** / Fotbalový zápas farností; Festival Slunovrat; Výročí kněžství
otce Václava, Pamětní deska P. Aloisi Šebelovi v Jaktari ► **Noc kostelů** ► **Oznámení**

Zajímá nás...

Proč Pán Ježíš tak trvá na odpuštění, proč vlastně musíme odpustit druhým, aby mohlo být odpuštěno i nám?

Tu ho pán zavolal a řekl mu:

„Služebníku zlý, celý tvůj dluh jsem ti odpustil, když jsi mě prosil.

Neměl ses také ty smilovat nad svým spoluslužebníkem,

jako jsem se já smiloval nad tebou?“

(Mt 18,32–33)

Z příběhu o nemilosrdném služebníku jasně vidíme, že důvodem je zrušení mého dluhu vůči Bohu, dluhu, který mi byl velkoryse a nezaslouženě odpuštěn. Pán byl ke mně milosrdný, a tak má právo očekávat, že i já budu milosrdný k druhým.

Tady však často udělám první chybu. Dostanu-li se s někým do sporu, začnu srovnávat *naše vzájemné dluhy*. A zjistím-li disproporci, kterou ostatně zjistím – díky trámu ve svém oku – téměř pravidelně, docházím rychle k závěru: „To už je moc! Já jsem mu přece nic neudělal, já jsem vyšel vstříc. Já jsem to tak ani nemyslel... a on takhle?! To nelze odpustit.“

Můj Král mi ale říká: „Počkej, uvažuješ naprosto scestně! I kdybys byl v tomto konkrétním případě úplně nevinný, i kdyby za všechno tentokrát stoprocentně mohla druhá strana, neospravedlňuje to tvé neodpuštění. Nemáš odpouštět proto, že jste si s bližním ublížili jedna ku jedné, ale proto, že *já jsem odpustil tobě*. Chceš-li, abych tě přivínil do náruče svého milosrdenství, musíš strpět a souhlasit, že tam přivinu i tvého bratra, který ti ublížil! Jedna moje ruka byla přibita na kříž za tebe a druhá za něj. Nemůžeš chtít pro sebe milosrdenství, a pro něho spravedlnost. Jakým metrem měříš druhým, takovým ti bude naměřeno.“

Co je příčinou toho, že i jako křesťané zůstáváme nemilosrdní, kritičtí, že tak snadno propadáme hněvu, odsuzování a hořkosti, a ještě se přitom cítíme být v právu? Nejčastějším duchovním problémem bývá, že jsme ještě sami nepřijali svou „amnestii“, neprožili jsme ji srdcem. Nepřijali jsme ještě pro sebe základní sdělení evangelia, nedošla nám síla skutečnosti, že „on nás vysvobodil z moci tmy a přenesl do království svého milovaného Syna.“ Nepochopili jsme ještě, že evangelium – „dobrá zpráva“ – je *dobrá pro nás osobně*, že jsme v Kristu získali zdarma poklad nevýslovné ceny.

Můžeme si položit otázku: Jak nakonec dopadli oba služebníci? Bohužel, oba skončili ve vězení. Druhý služebník se do něj dostal kvůli prvnímu, kvůli jeho neodpuštění. Jejich pán s tím neměl nic společného. Na co tu Pán Ježíš upozorňuje? I my máme moc svazovat druhé, moc vsadit do vězení. Jinými slovy, máme moc uvrhnout na druhé jakousi duchovní temnotu, bránit přístupu Boží milosti. To vše se děje skrze naše neodpuštění. Zdá se, že *Boží milosrdenství se zde učinilo závislým na milosrdenství našem*. Tohle možná některý čtenář nikdy neslyšel a klade si otázku, jak je to možné a zda je to vůbec možné... Netuším, jak se to děje, ale vím, že se to děje a že si to může v praxi každý ověřit.

Mnozí křesťané za sebou vláčí ne jednoho, ale celý hrozen „zajatců“. Chovám-li vůči někomu hořkost nebo neodpuštění, vzniká mezi námi neviditelné pouto, které ujařmuje nás oba. Dobrá zpráva spočívá v tom, že ačkoli je toto pouto oboustranné, často stačí, aby jej zrušila jedna strana, a oba zakusí novou svobodu. Dnes už bych o tom mohla napsat desítky svědectví. Víckrát za mnou přišel člověk, který se před časem rozhodl od-

pustit někomu z rodičů. A i když nenásledovalo žádné diplomatické navázání styků, žádné vyřikávání křivd či „mírové jednání“, svědčil překvapeně o tom, že se vztah nějak proměnil z *obou stran*, že například táta je poslední dobou nějaký jiný.

Je však nutno dodat, že zázračný průlom Boží lásky do života druhého neuvidíme vždycky. Jednak proto, že hřích neodpuštění není jedinou temnotou, která zastírá srdce člověka, jednak to podstatné pouto, které váže duši bližního, nemuselo být způsobeno neviditelným lasem neodpuštění, hozeným právě z mé strany, ale také jeho svobodnou vůlí. On může zůstat ve svém vězení nesmiřitelnosti navzdory novému závanu Boží milosti, navzdory Božímu světlu, které mu ukazuje, kde je klíč od jeho kobky. Proto nám Písmo říká: „*Je-li možno, pokud záleží na vás, žijte v pokoji s každým*“ (Řím 12,18). Pokud záleží na vás! Víme dobře, že vždycky nezáleží jenom na nás. Ježíš měl mnoho nepřátel, a přitom rozhodně nikoho nesvazoval neodpuštěním.

PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD.
(redakčně zkráceno)

Zdroj: Lachmanová, Kateřina. *Vězení s klíčem uvnitř*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2012.

Procházka kostelem sv. Vojtěcha

Šestá část

Rozhraní lodě a presbytáře (kněžiště)

Kazatelna (vlevo)

Pochází z 30. let 18. století. Jeho autorem je pravděpodobně sochař Johann Georg Lehner. Znaky všech čtyř evangelistů:

- Marek (lev)
- Lukáš (býk)
- Jan (orel)
- Matouš (člověk, nebo anděl)

Na předprsni beránek s otevřenou knihou života s pečeti: „Jsi hoden vzít svátek a rozlomit jeho pečeti, protožeš byl zabit a svou krví jsi vykoupil Bohu (lidi) z každého kmene, jazyka, lidu i národa.“ (Zj 5,9)

Vpravo oltář sv. Jana Nepomuckého (sv. Anežky České)

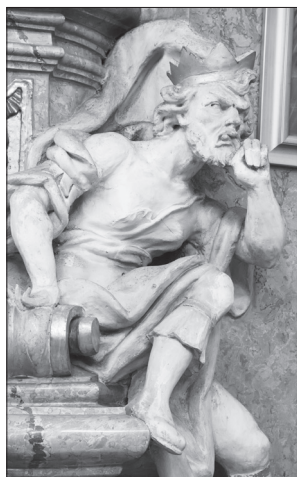
Autor a doba vzniku jako kazatelna.

Úryvek z doktorské disertační práce Jaromíra Olšovského, Barokní sochařství v rakouském Slezsku:

V opavském jezuitském kostele Lehner pracoval pravděpodobně v průběhu 30. let 18. století, zřejmě paralelně s pracemi pro opavský dominikánský kostel sv. Václava. Archivně není Lehnerova práce pro opavské jezuitu doložena, dochovala se ale sochařova signatura na reliéfu Zvěstování Panně Marii v presbytáři jezuitského kostela (viz kat. č. 64). Pro atribuci této kazatelny Lehnerovi rovněž svědčí výrazné lehnerovské pojetí postav zvířat čtyř evangelistů na parapetu kazatelny a typicky lehnerovská, dozadu protažená čela andělů, rozvírajících plastickou draperii, která rámuje řečniště kazatelny. Vzhledem k nevyrovnané kvalitě lze u řady postav předpokládat velkou účast dílny. Kazatelna byla rekonstruována v 50. letech 20. století po leteckém zásahu kostela za 2. světové války.

Protějškový přízední oltář sv. Jana Nepomuckého je stejně jako kazatelna pojat ve výrazném dynamickém tvaru. Konkávně-konvexně zvlněná spodní база oltáře je v centrální ose osazena zlateným reliéfem s výjevem svržení sv. Jana Nepomuckého z mostu, který je po stranách flankován postavou krále Václava a personifikací Vltavy. V těchto figurách se zřetelně ukazuje Lehnerův příklon k dynamickému, hlubokými záhyby promodelovanému tvaru. Toto dynamické pojetí, vycházející z proudu pobraunovského skulptury, je zřetelné i v monumentalizující postavě anděla, pozvedající symbolický jazyk v paprčité aureole, odkazující na Janovo zachovávání zpovědního tajemství, kterou oltář vrcholí. V postavách andělů, dopro-

vázejících ústředního anděla, lze rovněž spatřovat dílenskou práci. Z celého sochařského souboru, který zdobí oltář, lze za nej kvalitnější považovat figuru lva na parapetu oltáře, která vyniká jistotou tvaru. Oltář byl rekonstruován v 50. letech 20. století po leteckém zásahu kostela za 2. světové války.

Podle různých pramenů zpracoval Vladimír Ziffer st.

Tělesné náboženství

aneb První svaté přijímání v Motobaru

Když jsem měl 1. svaté přijímání já v naší maličké vesnické farnosti v Sudetech, chtěl nás pan farář vzít po slavnostní mši ještě na zmrzlinu. Byl to mladý aktivní kněz, který uměl pracovat s dětmi a vyznal se v tom, co jim udělá radost. V čem se však nevyznal, byly vesnické reálie. Ze dvou hospod sice zvolil tu, která měla nejen nanuky, ale i ko-

pečkovou zmrzlinu, rozhodně ho ale měl varovat název Motobar a socha kostlivce na motorce vyvedená v životní velikosti před vstupem. Uvnitř už nebyly sochy, jen fotky na zdech. A jak to napsat slušně? Řekněme, že vyfocené motorkářky byly, co se týče šatníku, velmi spořivé. Pan farář ani děti nevěděli, kam s očima. Bez mučení přiznávám, že první svaté přijímání na mě zanechalo hluboký dojem.

Jiná historka je z doby, kdy přistupoval k 1. svatému přijímání ročník mojí sestry. Jeden z jejích spolužáků v krásném obleku se v kostele pozvracel. Inu nervozita a nevhodně zvolená snídaneň udělají svoje... Naštěstí to bylo ještě během bohoslužby slova.

Je zvláštní, že si Ježíš zvolil tak tělesnou věc, aby s námi zůstal. Dovedl bych si představit „vznešenější“ způsoby jeho přítomnosti. Nějaký hezký pocit v hlavě nebo zářící světlo. Ale on si vybral obyčejné jídlo. Dokonce chleba, takže to úplně nejobyčejnější jídlo. To asi nebude náhoda. Bůh nám tím říká, že tělo není špatné. Vždyť ho sám stvořil. Ani jídlo není špatné. Jen mu nesmíme dávat větší důležitost, než mu patří.

Náš Pán s eucharistií vlastně strašně riskuje. Riskuje, že lidé nebudou zázraku bez očividné změny materiálu věřit. Riskuje, že ho budou přijímat těžcí hříšníci nebo že si frontu vystojí i náhodní kolemjdoucí. Bohu ale za ten risk stojíme. A to je pro nás lidi velké vyznamenání.

I když se někdy dějí takové věci, jako mi vyprávěl známý kněz, který si nebyl u jednoho člověka jistý, jestli je vůbec pokřtěný, protože na jeho slova „Tělo Kristovo“ nic neodpověděl. Aby ho vyzkoušel, kněz ho vyzval: „No, co se říká?“ A zvědavý ateista na to: „Děkuju?“

Nakonec je tu ale ještě jeden zásadní problém, který nejspíš řeší každý druhý katolík, ale nikdo o tom radši nemluví. Co přesně dělat s proměněnou hostií v ústech? Kdysi při přípravě nám řekli: nekousat! Ale pak se mi Pán Ježíš přilepí na patro a nechce dolů. Možná že je to podobenství. Stejně jako se mi hostie nalepí na patro, tak bych se já měl nalepit na Ježíšovo srdce!

Honza Pilař

K zamyšlení

Dnes mám pro Vás dva příběhy z knížky, ze které jsem čerpal už minule.

Problém nevíry má často své kořeny ve falešném obrazu, který o Bohu máme. Bůh je přísný vládce vesmíru, tam někde nahoře, vzdálený a nepřístupný, Bůh tak daleký, že s ním nemůžeme mít osobní vztah. Další představu si přinášíme z našeho dětství – trestající Bůh, věčný policajt, který je stále ve střehu a chce nás chytit při činu. Jednou maminka dopadla svého malého chlapce s rukou v dóze se sladkostmi. Začala ho kárat:

„Bůh se na tebe strašně zlobí! Za to tě potrestá. Počkej, co bude.“ Chlapeček byl poté vyhoštěn do svého pokojíku, aby tam očekával hněv Boží. Krátce poté přišla náhlá bouřka a matka pospíchala za chlapcem, aby se nebál. Našla ho, jak se dívá z okna, žmoulá zcizené bonbóny a mumlá si: „Takovejdle kravál kvůli pár sladkostem!“

Jednou provedla matka dokonce to, že na kuchyňskou zeď pověsila papír s nápisem: BŮH TĚ VIDÍ. Pak přišla na návštěvu babička a chlapečkův strach zahнала: „Vždycky, když takhle slova čteš,“ vysvětlila mu, „vzpomeň si, že Bůh tě má tak rád, že z tebe nemůže spustit oči.“

Ten druhý je spíš pro ty, kteří si říkají ateisté nebo nevěřící. Ti ale asi naši Cestu nechtou, tak si ho přečteme alespoň my. Možná nám také něco řekne. Je z prostředí našich starších bratrů ve víře.

Ateismus a agnosticismus bývá často zaměňován s vyloženou nevědomostí či leností o věcech přemýšlet.

Kdysi se jeden chlapec z malé vesnice ve východní Evropě chtěl stát ateistou, ale nevěděl, jak na to. Někdo mu pověděl o Jákobu Ateistovi, který žil v jiné vesnici vzdálené přes tři sta kilometrů. Chlapec šel po mnoho dní, až do Jákobovy vesnice dorazil. Když našel jeho dům, uvítala ho Jákobova žena, která mu řekla, že Jákob je v synagoze a tak hned se nevrátí.

Konečně přišel Jákob domů a chlapec mu řekl: „Jak to, že chodíte do synagogy, když jste ateista?“

„Ovšemže jsem ateista,“ odpověděl mu Jákob. „Víš, potřebovali alespoň deset lidí, aby mohla být bohoslužba, tak jsem samozřejmě šel. A pak jsem byl u obřízky. Bylo mi ctí držet při ní dítě mého přítele – samozřejmě že jsem to rád udělal.“

Chlapec pak řekl: „Ale já se chci stát ateistou. Jak to mám udělat?“

Jákob se ho zeptal: „Pověz mi, znáš Bibli?“

„Ne, chci být přeci ateistou.“

„Znáš Talmud – naše právo?“ zeptal se znovu Jákob.

„Samozřejmě, že ne. Na takové krámy nemám čas,“ zněla odpověď.

Jákob tedy celou věc shrnul: „Tak poslyš, můj drahý chlapče. Ty nejsi ateista, ty jsi ignorant. Být ateistou znamená něco znát.“

Rodičům a prarodičům přeji, aby byli spíš babičkou než maminkou z prvního příběhu, a těm, kdo si sice říkají věřící, ale Bibli nečtou, aby k ní našli cestu. Nebojte se, ateisty z Vás neudělá, ale pokud se budete nad ní alespoň trochu zamýšlet, tak určitě posílí Vaši víru.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: James A. Feehan. *Bůh ukrytý v příbězích*. Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2002, str. 23 a 22.

Knižní tipy

Misál pro děti

Když mši rozumíš, tak se nenudíš!

Sophie de Mullenheimová

Když byla Sophie de Mullenheim malá, hrozně se na mši nudila. Ale jakmile se naučila číst, poprosila rodiče o misál. Sledovala v něm mši od začátku až do konce, navíc si ho celý polepila barevnými papírkami, aby se v něm vyznala. A právě se vzpomínkou na svoje dětství psala francouzská autorka tuto publikaci.

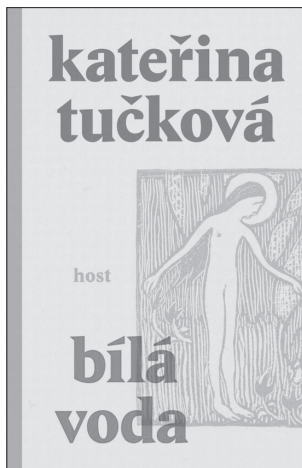
Misál pro děti ocení hlavně zvědaví školáci, kteří už umí číst a dávno vyrostli z obrázkových misálků. Mnohdy se totiž při mši hrozně nudí, protože moc nechápou, co se při ní děje a proč. Misál nabízí celý průběh mše svaté, co říká kněz i co odpovídají věřící, a k tomu ještě stručné vysvětlení gest, symbolů a záhadných slov, s nimiž se při mši můžeme setkat. Bludištěm všech těch záhad nás provádějí komiksové postavičky Tomáš a Sofie: s humorem vysvětlí dětem i takové věci, které často nevědí ani jejich rodiče.

Bílá voda

Kateřina Tučková

Po několika letech čekání konečně vyšel další román mladé oceňované autorky. Dalo by se říct, že pojednává o ženách, víře a zlu podobně jako její předchozí knihy *Vyhnání Gerty Schnirch* a *Žitkovské bohyně*.

Tentokrát se děj točí okolo kláštera v pohraniční vesnici Bílá Voda, kam v 50. letech komunistický režim zosobněný démonickým páterem Plojharem odvedl v rámci

Akce Ř všechny řádové sestry do internace. V současnosti tam přijíždí hlavní hrdinka novinářka Lena. Původně se chce v Bílé Vodě jen skrýt před svou osobní minulostí, postupně ale odkrývá minulost celého kláštera a jeho obyvatel. Čtenář se tak spolu s hlavní hrdinkou vše dozvídá jednou z vyprávění starých sester, jindy z deníkových záznamů, archivních dokumentů nebo zapomenutých nahrávek. Tato různorodost pomáhá udržet pozornost, takže ani více než 600 stran knihy nenudí.

Autorka Tučková vychází ze skutečných historických realit i konkrétních příběhů lidí nebo míst, které se v minulém století odehrály. Sama však přiznává, že se jedná o román, takže je realita promíchána s fikcí. Popisuje například zničení a pozdější znovuoobnovení poutního místa Mariahilf ve Zlatých Horách, ale propojuje ho s Bílou

Vodou, jako by obě místa ležela v těsném sousedství. Inspirovala se příběhem Ludmily Javorové, které biskup podzemní církve Felix Davídek v předtuše dalšího extrémního pronásledování křesťanů udělil kněžské svěcení. V knize ale tyto události prožívá bělovodská řeholnice Evarista. To může nejednoho nepozorného čtenáře zmást. Jiného naopak přiměje dozvědět se o tématu pronásledování církve za komunismu více. A to je moc dobře.

Na knize je znát, že autorka chová k církvi respekt, ale není tak úplně její součástí. Rozhodně by si přála větší zapojení žen. Tuto debatu může román podnítit, ale nemůže do ní ze své podstaty přinést platné argumenty.

Jsem přesvědčený, že Bílá Voda nejednoho katolíka rozčílí, ale že jich mnoho i nadchne. Podle mého názoru se jedná o dechberoucí četbu, kvůli které jsem víc než týden chodil spát hodně pozdě. Ačkoliv nese cenovku 599 korun, drží se od svého vydání na prvních příčkách celorepublikové prodejnosti beletrie a někteří o ní mluví jako o knize roku. Názor na příběh, který proslaví zapadlý kout naší diecéze, si ale musí každý čtenář udělat sám.

Zůstává mi však milost Boží

Život a internace biskupa-vyznavače Josefa Karla Matochy

Jindřich Zdeněk Charouz

Čerstvě jmenovaný pražský arcibiskup Jan Graubner píše v předmluvě této publikace, že když vítal v přijímacím sále olomouckého arcibiskupského paláce návštěvy, vždy užasly nad honosnou výzdobou. Užasly ale také, když jim vyprávěl, jak se tři místnosti staly zlatou klecí pro biskupa Matochu. Od roku 1950 tam byl nezákonně vězněn až do své smrti v roce 1961. Komunistická Státní bezpečnost rafinovaně zkoušela jeho věrnost církvi. Postupně mu omezovala návštěvy, takže nakonec k němu nesměl přijít ani holič a stříhal ho jedině estébák.

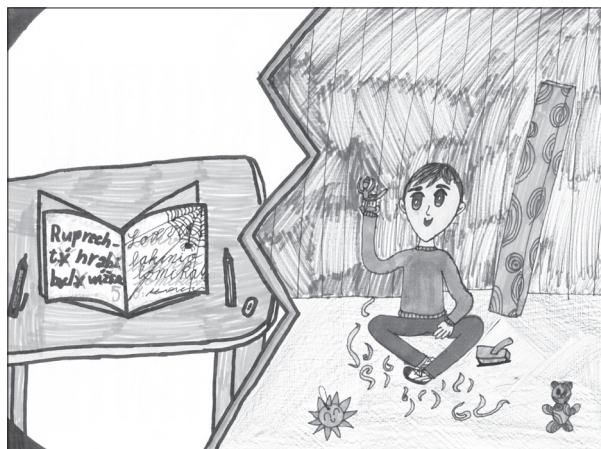
Celý životopis olomouckého arcibiskupa Josefa Matochy v knize veřejnosti předkládá historik Jindřich Charouz. Ukazuje jeho skryté talenty, seznamuje nás s jeho veřejným působením a přesvědčivě odhaluje, jak obstál během své jedenáctileté internace. Zatímco Bílá Voda beletristicky zmíní biskupa, který se snažil dělat kompromisy s komunistickou vládou, Charouzova kniha jde do hloubky. Možná o něco méně čtivě, zato však historicky přesně popisuje možnosti a jednání biskupů kolem nástupu komunistů k moci.

Arcibiskup Matocha nebyl sice mučedník v běžném slova smyslu, přesto toho za jedenáct let internace vytrpěl dost. Komunisté se ze všech sil snažili, aby na něj věřící úplně zapomněli. Skoro by se jim to i povedlo. Nová kniha z edice Osudy teď ale přináší přesvědčivé svědectví o tom, jak je možné vytrvat přes pronásledování, věznění a zkoušky víry.

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Dětem

Víkend s učním

Blíží se konec školního roku a s ním také vysvědčení. Matyáš, kterému doma i ve škole říkají všichni Maty, je šikovný kluk. Ačkoliv je teprve šesták, dovede ze dřeva vyrábět krásné figurky lidí i zvířat. Proto si dokonce zhotovil doma betlém. S pomocí strýce jej i krásně osvětlil, a tak se přišla na betlém podívat nejenom jeho třída, ale i mnohé další. S učním je

to však u něho horší. V matematice mu to vůbec nevadí, ale z českého jazyka mu hrozí trojka.

Proto mu paní učitelka v pátek říká: „Zopakuj si přes víkend všechno, co jsme se od pololetí učili. V pondělí si tě prozkouším. Podle toho dostaneš známku na vysvědčení.“

Matyáš jde domů ze školy smutný. Tatínek mu marně mnohokrát opakoval: „Uč se! Když nebudeš mít trojku, pojedeme o prázdninách na hory.“ Neposlechl a teď mu trojka hrozí. A přitom se na hory tak těší. Do řeči mu není ani doma. Při večeri se přiznává: „Budu mít trojku z češtiny, když se to do pondělka nedoučím.“

„Tak se to nauč!“ povzbuzuje ho maminka.

„Nejde mi to do hlavy. A je toho moc.“

Tatínka to zlobí. „Kdyby ses snažil po celý školní rok, tak by ti to do hlavy šlo.“

Před spaním ho Matyáš prosí: „Tati, pomoz mi s tím. S tebou se to naučím.“

„Brzy ráno odjízďím na sjezd veteránů. Vrátím se až v neděli večer.“

Matyáš sklopí hlavu. Ne, tatínka přemlouvát nechce. Celý rok po chvilích opravoval a leštil motorku, kterou na sjezdu předvede. Určitě dostane nějakou cenu. Tolik se na to těší.

Hoch si otevírá učebnici i sešit ještě před spaním. Ale vůbec na to nemyslí. Navíc ho to nebaví. Než usne, tak si ještě řekne: Snad mi to půjde zítra lépe.

Usnout však nemůže tatínek. Měl bych Matymu pomoci, přemýšlí. Ale celý rok jsem se na sjezd připravoval. Čekají mě tam kamarádi. Odpočinu si tam. Maty se mohl učit. Trest si zaslouží. Bude si to alespoň pamatovat pro příští rok. Přesto je mu syna líto. Má ho moc rád. Tolikrát spolu pracují v dílně anebo na zahradě. Těžko se mu bude ráno odjíždět.

Nakonec přece jenom usne a vyspí se. Ráno se probouzí ještě dříve, než vyjde sluníčko. Musím vstát a zavčas vyjet. Čeká mě dlouhá cesta a na startu musím být zavčas.

Maminka vstává s ním. Nachystá mu snídani a pomáhá mu vypravit se. Zůstává však v pyžamu. V chodbě mu dává na rozloučenou pusu a dělá mu křížek na čelo. „Půjdu ještě spát. Jsem hrozně ospalá. Zamávám ti ještě z okna.“

Tatínek ji pohladí a odchází. Auto má připravené k odjezdu. Mává mamince, která mu posílá ještě na rozloučenou pusu. Potom ještě pohlédne k oknu dětského pokoje. Strne. Jenom letmo, ale zcela jistě zahlédne Matyho, jak ho pozoruje. Přitom se hoch snaží, aby ho nebylo vidět. I na dálku je však zřejmé, že oči má plné slz.

Muž na chvíli zaváhá. Ale pak si říká: je dobře, že toho lituje. Příště bude lepší a bude se učit. Usedá do auta a jak je zvyklý, tak se před jízdou chce pomodlit. Dělá kříž. Přitom ve zpětném zrcátku vidí uplakaného Matyáše v otevřeném okně. „Pane Ježíši,“ modlí se, „prosím tě, řekni mi, co bys dělal ty na mém místě. Jel bys na sjezd veteránů, anebo bys zůstal s Matyášem doma? Víím, že jsi řekl: „Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás.“

Tatínek nestartuje, i když sedí za volantem a je nejvyšší čas k odjezdu. Rozumím ti, modlí se řidič v duchu. Ty bys zůstal s Matym doma. Tak já zůstanu taky.

Muž vystupuje z auta, zamyká je a odchází domů. V chodbě mu běží vstříc Matyáš. Věší se mu kolem krku.

Tatínek ho tiskne k sobě a říká mu: „Budeme se spolu učit a začneme hned.“

„Moc ti děkuji,“ dostává ze sebe Matyáš, „a slibuji ti, že už se budu vždycky učit, abys nemusel zůstat zase kvůli mně doma.“

Krásný víkend prožili spolu otec se synem, i když byl plný práce: na střídačku učení a práce na zahradě. Odměnou byla dvojka na vysvědčení z českého jazyka. A o prázdninách nádherné túry v horách blízko Pánu Bohu, který tu nádhru stvořil a nám ji z lásky dal.

*jáhen Josef Janšta
ilustrace Anežka Řeháková*

Ze života skautů

Skautská Ivančena

Po „covidové“ přestávce jsme se znovu vydali k mohyle blízko vrcholu Lysé hory k uctění památek padlých skautů za druhé světové války. Vždy mě překvapovalo, jak málo se o tomto účelu celé akce pokaždé mluvilo. Tento rok jsem pochopil, že tenkrát nám téma válka bylo velmi vzdálené. Teď však můžeme vidět zblízka, co taková válka obnáší. Řečníci u mohly měli hlavní téma jasné.

V sobotu po 6. hodině jsme vyjeli, předpověď ukazovala krásné počasí. I přesto jsme byli někteří plně vyzbrojeni teplým oblečením a pláštěnkami. „Na Ivančeně ještě nikdy nebylo hezky!“

A ejhle! Čím výš jsme stoupali, tím krásnější a slunečnější počasí bylo. Sníh jsme cestou zahlédli, ale většinou už po něm zbyly jen stopy v podobě bláta a kaluží. Po příchodu na vrchol jsme se odebrali na mši, kterou sloužil pan biskup Martin David. Poté jsme vyslechli řeč náčelníka českého skautingu. Po povzdeších, proč se ve stáncích místo nášivek neprodávají radši např. párky, jsme se vydali zpět domů.

*Tobiáš Vlk
foto Dominik David (Člověk a Víra)*

Charita Opava

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Charita Opava zve na Sluníčkový den s Radostí

Dvakrát za sebou musela v předchozích letech Charita Opava zrušit Sluníčkové odpoledne, tradiční setkání, během kterého se vždy koncem června na dvoře ředitelství v Jaktaři potkávají pracovníci, klienti, dobrovolníci, tříkráloví koledníci a další příznivci opavské Charity. Letos proto nabídne **v pátek 17. června** místo Sluníčkového odpoledne rovnou celý Sluníčkový den s Radostí.

Sluníčkový den s Radostí přinese opět rodinnou veselici na oslavu blížících se prázdnin i začátku léta. Zábava pro malé i velké se letos ponese v duchu připomenutí třiceti let vzniku sociálně terapeutické dílny Radost, jejíž zrekonstruované prostory sídlí v areálu ředitelství Charity Opava na ulici Přemyslovců 26 v Jaktaři. Právě sem pozve v dopoledních hodinách Charita Opava na prohlídkách a slavnostním setkání bývalé zaměstnance, sponzory a samozřejmě také klienty a jejich rodiče či opatrovníky.

Širokou veřejnost pak přivítá ředitel Charity Opava Jan Hanuš ve 14.30 a odstartuje tak odpoledne plné her pro děti o ceny, mnoha atrakcí a lákadel, tradičně spojených s bohatým občerstvením. Akustickým vystoupením obohatí odpoledne opavský hudebník Petr Cieplý a nachystána je řada dalších překvapení.

„Zveme všechny příznivce Charity Opava, bývalé zaměstnance či koledníky, zkrátka širokou charitní rodinu,“ zve jedna z organizátorek Slunečního dne s Radostí Pavlína Králová. „Nové prostory, které dostala Radost k třicátým narozeninám, jsme mohli pořídit i díky penězům z Tříkrálové sbírky, tak se přijďte podívat, čemu jste svými dary napomohli.“ Podrobný program najdete na stránkách www.charitaopava.cz.

O práci s osobami s duševním onemocněním

Mezinárodní konferenci o práci s osobami s duševními onemocněními pořádá 21. června dopoledne Charita Opava ve spolupráci se Slezskou univerzitou. Její název

zní „HelpEX – Práce s osobami s duševními onemocněními: klíč ke sdílení a inkluzi“ a proběhne v rámci mezinárodního evropského projektu HelpEx, kterého se Charita Opava účastní již dva roky.

Kromě Charity Opava jsou součástí projektu také partneři z Německa, Itálie, Francie, Polska a Malty. Jeho cílem je vznik nadnárodních postupů vzdělávání tzv. peerů, tedy sociálních pracovníků, kteří si sami prošli psychickým onemocněním a mohou díky této zkušenosti lépe pomáhat lidem se stejnými zdravotními problémy. Tomuto tématu bude věnována také konference, kde bude celý projekt představen, o což se postarají Lucie Trunečková a Kateřina Víchová z Charity Opava. Z Itálie přijede s referátem účastnice projektu Andrea Ascari.

Projekt HelpEx měl původně v plánu šest pracovních setkání v jednotlivých zemích partnerů, což bohužel zásadně znemožnila pandemie covidu-19. Fyzicky se tak uskutečnilo pouze první setkání v roce 2019 v Mnichově a další se musela přesunout do online prostoru. Díky polevující pandemii mohlo letos v březnu proběhnout alespoň setkání v Miláně, kterého se zúčastnili také zástupci Charity Opava.

Vstup na konferenci, která proběhne v prostorách Slezské univerzity na Hauerově ulici v Opavě, je zdarma, pro účastníky bude zajištěno občerstvení.

Obchůdek v TERNU v novém

Krásně barevně sladěný a každou chvíli s obměněným zbožím. Takový je krámk v supermarketu Terno v Jaktři, ve kterém nabízejí své výrobky Chráněné dílny Charity Opava.

„Několik let jsme se snažili do malého prostoru obchůdku devět krát dva metry vtěsnat co nejvíce druhů zboží, ať zákazníci vidí, kolik toho umíme udělat,“ vysvětluje důvody změny vedoucí marketinku chráněných dílen Ludmila Slaninová. „Ale nakonec jsme zjistili, že

to není ku prospěchu věci, protože to v naší prodejně vypadalo skoro jako v bazaru. A tak jsme si řekli, že si zákazníci zaslouží nové aranže,“ dodává.

A tak z obchůdku zmizelo všechno různorodé zboží a pracovníce dílen vybrali jen takový sortiment, který barevně ladí a dobře se doplňuje. Nyní zde dominuje zelená barva a motiv čtyřlístku. „Pak se zbarvíme do červena s motivem vlčích máků, v létě to budou námořnické motivy a speciální aranže ozvláštní obchůdek také na Vánoce,“ vypočítává Ludmila Slaninová.

V obchůdku kromě toho také rozšířili sortiment o dárkové balení kávy, mini bonboniéry, svíce či ručníky a další drobné zboží, z něhož dokáže milá obsluha na míru poskládat originální kompletní dárek. Zákazník si tak může odnést podle svého přání například wellness sadu, čajovou sadu či balíček k narozeninám, přičemž samozřejmostí bude i to, že se personál postará o dárkové zabalení.

Se změnou v prodejně jsou v chráněných dílnách spokojeni, ukázalo se, že méně je někdy více. Obchůdek je dnes útulnější a obměňující se sortiment, v němž bude možné vybrat dárek pro kohokoliv, bude pro návštěvníky zajímavější. „Tak doufáme, že se u nás bude zákazníkům líbit,“ uzavírá Ludmila Slaninová a zve všechny k návštěvě.

Kavárna pro Radost má novou image, jejími tvářemi jsou Radim a Kuba

Pojízdná Kavárna pro Radost, kterou obsluhují klienti sociálně terapeutické dílny Charity Opava Radost, se oblékla do slušivého kabátu. Tváří nového polepu z dílny grafika Martina Feikuse se stali klienti Radosti Radim a Kuba.

Radim i Kuba, kteří patří mezi ochotné barmany pojezdné kavárny, jsou na svou novou roli patřičně hrdí a ochotně pózuji před fotoaparáty. Kavárnu, která se těší stále větší oblibě, jste mohli minulý měsíc potkat na mnoha místech – například v opavské víceúčelové hale na zápasech BK Opava či na Memoriálu otce Jožky ve Stěbořicích.

Charita Opava

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Program na červen: všechna setkání (kromě výletů) začínají v 16 hodin v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici číslo 4, v domě U svatě Anežky, pokud není uvedeno jiné místo.

- 7. 6. Informativní schůzka
- 14. 6. Beseda o aktualitách ve městě s Ing. Michalem Jedličkou, náměstkem primátora Opavy
- 21. 6. Předprázdninové posezení na zahradě s opékáním v Denním stacionáři pro seniory – k poslechu zahraje akordeonový orchestr Andante pod vedením dirigentky Hany Noskové ze ZUŠ V. Kálíka v Opavě

Marie Smolková

Centrum pro rodinu – středisko Opava

*Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;
e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;
internetové stránky: www.prorodiny.cz;
osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.*

Sobota s biblickými židovskými tanci v Ostravě

Nabízíme možnost, jak začátečnicím, tak pokročilým, strávit sobotu ve společenství žen s biblickými židovskými tanci a modlitbami gesty.

Setkání se uskuteční **v sobotu 11. června** od 9 hodin v prostorách Centra pro rodinu v Ostravě, Syllabova 19. S sebou pohodlnou uzavřenou obuv, sukni nebo šaty a dostatek pití.

Lektorky: Gita Vyleťalová a Jana Dostálová.

Cena: 300 Kč (včetně jednoduchého oběda).

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Hledáme pečovatele k hlídání dětí na Manželských setkáních

Ve dnech 9.–16. července se na Velehradě uskuteční osmidenní kurz pro manželské páry – Manželská setkání. Manželé si s sebou mohou vzít děti, o které se v době přednášek starají pečovatelé. Pečovatelé se mohou stát mladí lidé starší 18 let.

Více informací a přihlášky najdete na webu pecovatele.webnode.cz. Přihlášky zasílejte **do 20. června 2022.**

Jana Dostálová

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Slavnostní vernisáž

Výstavu s názvem „*MOŘE, záleží nám na tobě!*“ jsme zahájili 2. května slavnostní vernisáží v Městské knihovně Petra Bezruče. Školní sbor Kolibříci k tomu zazpíval písničky a paní učitelky přestřihly modrou stuhu. Výstavku jsme si pak společně prohlédli. I vy všichni máte také tu možnost, protože výstavka potrvá do 17. června. Děti se mohou zúčastnit soutěže, která je součástí výstavky.

Skřivánci

V Loutkovém divadle proběhla pěvecká soutěž Opavský skřivánek ve zpěvu lidových písní s doprovodem cimbálové muziky.

Zpěváčkům naší školy se velice dařilo. Patrik Holoubek z 1. třídy si vyzpíval ve své kategorii 1. místo. Stázka Kupčíková se umístila na druhém místě a Markétka Beinhaurová obsadila také první místo a postup do zemského kola, kde se sjedou ti nejlepší zpěváčci. Srdečně blahopřejeme a Markétce držíme palce.

Dnes jím jako...

Již několik let se věnujeme projektu *Dnes jím jako...* Jeho smyslem je přiblížit žákům zábavnou formou, jak vypadá život jejich vrstevníků v některé z chudších zemí, co dělají, jak tráví volný čas, jaké mají starosti i radosti. Tento zajímavý projekt vznikl na základě nadšení několika mladých lidí. Většina z nich působila jako dobrovolníci a pomáhali až jeden rok v některé rozvojové zemi. Letos jsme prožili den jako Keňané.

Výrok ze slavné animované pohádky *Lví král* – *Hakuna matata* – se tam opravdu používá a v překladu skutečně znamená – *žádný problém*. Děti se dozvěděly, že úředním jazykem je svahilština spolu s angličtinou. Naučily se pár slov ve svahilštině, poznaly tamní jídelníček, vytvořily oděv, do kterého se Keňané odívají, malovali si na obličej. Všichni si tento den náramně užili. Pokud i vás zaujal, můžete si vyhledat materiály i z předchozích ročníků na www.dnesjimjako.cz.

Třídní výlet do Londýna očima žáků 9. A

Výlet do Londýna jsme si náramně užili. Cesta letadlem proběhla v pohodě a všichni jsme přežili ve zdraví. Po ubytování jsme se šli projít na vyhlídku, ze které byl vidět Londýn ze severní strany. Při cestě zpět na ubytování jsme procházeli rušnými ulicemi plnými různých barev, vůní a zvyků. Každý večer nás čekala procházka nočním Londýnem.

Druhý den jsme objevovali kulturu, architekturu a významné historické památky Londýna. Součástí byla jízda na Londýnském oku. Třetí den jsme navštívili Tower. Odtud jsme se vydali do Greenwichského parku, námořního muzea a nechyběl ani výstup

k nultému poledníku. Zpět jsme jeli lodí po řece Temži. Poslední den jsme vystoupali 528 schodů na věž katedrály svatého Pavla. Po prohlídce katedrály jsme se odebrali na letiště a odtud domů. Domů jsme si odvezli spoustu zážitků. Bylo to moc fajn. Doufejme, že se tyto výlety budou i nadále pořádat.

Adopce na dálku

V rámci projektu Adopce na dálku jsme si „adoptovali“ novou spolužačku. Bydlí v Ugandě, chodí do 2. třídy a jmenuje se Bridget. Této krásné činnosti se naše škola věnuje již řadu let, a kromě Bridget máme i spolužáka Elinasana.

Jana Larischová

Fotbalový zápas farností

V sobotu 25. června se uskuteční fotbalový zápas mezi farnostmi Opavy a Hradce nad Moravicí. Farníci (ministranti), kteří se už téměř rok pravidelně scházejí každý měsíc v hale v Malých Hošticích na společných zápasech, se tentokrát utkají mezi sebou na velkém hřišti. Výkop je stanoven na 14 hodin na orelském hřišti v Jakti. Součástí fotbalového odpoledne bude také grilování masa, dobré pivo Rohan, Betty Café a muzika. Prosíme farníky o přinesení něčeho dobrého ke kávě.

Foto ze zápasu farností Panny Marie a sv. Ducha z roku 2005

Fotbalové zápasy farníků (ministrantů) mají v Opavě svou historii. Před více než deseti lety se uskutečnilo několik turnajů v Hradci a také v Jakti. V roce 2005 proběhl „legendární“ zápas farností Panny Marie a Sv. Ducha. Panna Maria tehdy zvítězila 10:1.

Slavnostní požehnání bude mít před zápasem o. Jan Czudek. Zváni jsou farníci, rodiny s dětmi a fotbaloví nadšenci. Těší se na vás hráči Opavy a Hradce.

Lukáš Graca – Koňas

Festival Slunovrat

Slunovrat dbá každoročně i na duchovní rozměr

Světová jména i nové neokoukané tváře, inspirativní přednášky a besedy s řadou inspirativních osobností, tradičně vytříbená gastronomie a několik zbrusu nových překvapení. Tým festivalu Slunovrat (dříve Hradecký slunovrat) celý rok intenzivně pracoval na tom, aby byl letošní v pořadí již devátý ročník, který proběhne od 23. do 25. června v centru Opavy, pro všechny návštěvníky opět výjimečným zážitkem.

Slunovrat od svého počátku dbá také na duchovní rozměr festivalu. Mediálním partnerem festivalu je rádio Proglas, jehož redaktor Milan Tesař má na starosti Welcome scénu pro nové talenty a na Slunovratu uděluje Cenu rádia Proglas za krásu slova. Důležitým členem festivalového týmu je rovněž vojenský kaplan Kamil Vícha, který bude například moderovat besedu se světoznámým spisovatelem Simonem Mawerem nebo

novinářem Miroslavem Karasem a na závěr festivalu v neděli 26. června bude sloužit v 10.30 v kostele sv. Janů mši svatou.

Za zmínku stojí také to, že jednotlivé festivalové scény budou sídlit v krásných historických prostorách v samém centru Opavy v místech, které jsou nebo v minulosti byly svázány s církevním životem. Najdete je v zahradě Minoritského kláštera i v jeho obvykle nepřístupných gotických sálech, na historickém nádvoří sousední Slezské univerzity i v její půvabné zahradě. A pro diváky se otevře také nádvoří církevní konzervatoře či barokní krása kostela svatých Janů.

Slunovrat přiveze do Opavy například francouzskou jazzovou hvězdu Erika Truffaže, Davida Kollera, Radůzu, Clarinet Factory nebo špičkovou makedonskou dechovku Džambo Aguševi Orchestra. Mezi mnoha zajímavými besedami a přednáškami jistě zaujme Marek Orko Vácha, Anna Hogenová nebo Karin Lednická nebo divadlo Vítí Marčíka ml. s hrou Malý princ. V neplacené zóně bude po celou dobu festivalu také Gastro zóna

a Zóna charitní inspirace, v níž se bude prezentovat řada sociálních organizací včetně Charity Opava. Podrobný program najdete na webových stránkách a facebooku festivalu Slunovrat.

SLUNOV VRAT

Víc než festival

Ivo Mludek

Výročí kněžství otce Václava

Otec Václav, současný opavský děkan, v tomto roce slaví 25 let kněžství.

Za jeho kněžskou službu budeme moci společně poděkovat **v neděli 26. června** při mši svaté v 8.30. Odpoledne v 15 hodin bude v konkatedrále pobožnost s požehnáním, po ní jste srdečně zváni na posezení na farní zahradě.

redakce

Pamětní deska P. Aloisi Šebelovi v Jaktari

Pamětní desku odhalí na zdejší faře v neděli 26. června farníci z Jaktáře P. Aloisi Šebelovi, který působil mezi dvěma světovými válkami jako kaplan v Kateřinkách a jako farář v Jaktari. Pamětní deska, jejímž autorem je opavský sochař Daniel Klose, bude odhalena u příležitosti výročí osmdesáti let mučednické smrti Aloise Šebely v koncentračním táboře v Osvětimi.

Alois Šebela, který byl mimořádně aktivní v církevním i společenském životě, byl farářem v Jaktari jmenován v roce 1928 a působil zde deset let. Po podpisu mnichovské dohody opustil svou farnost, odstěhoval se do Kroměříže a věnoval se jako ředitel kněžskému svépomocnému hospodářskému sdružení Unitas. Dne 5. října 1941 byl zatčen, převezen do Brna a koncem ledna 1942 poslán do koncentračního tábora Osvětim, kde 9. února 1942 zahynul. Urna s jeho popelem byla odeslána do Kroměříže a uložena do kněžského hrobu na místním hřbitově.

Farnost sv. Petra a Pavla v Jaktari si bude památku otce Šebely připomínat poutní slavností celý víkend. Slavnostnímu odhalení pamětní desky bude v sobotu 25. června předcházet mezifarní fotbalový zápas na orelském hřišti v Jaktari. V neděli 26. června začnou oslavy v 9.30 mší svatou, na jaktářské faře bude následovat odhalení pamětní desky, na které ve 14.30 naváže pobožnost a farní den na zahradě.

„Srdečně zveme,“ vzkazují pořadatelé.

Ivo Mludek

Program Noci kostelů v konkatedrále

*Za dne ať Hospodin dává svou milost,
celou NOC mu budu zpívat a chválit ho.*

Srov. Žl 42,9

19.00	Zahájení Noci kostelů
19.15	Trochu historie aneb Co všechno tady je a proč
20.00	Hudba (varhany)
20.30	Kostel pro ty, kdo tu nejsou „jako doma“
21.00	Hudba (varhany)
21.30	Trochu historie aneb Co všechno tady je a proč
22.30	Ztišení, zpěv, modlitba, požehnání

Průběžný program:

- **Pro děti:**
Každé dítě dostane u vchodu kartičku s úkoly. Po jejich vyplnění dostane drobnou odměnu.
- **Úmysly pro modlitbu:**
Každý příchozí může napsat na lístek úmysl, trápení, bolest apod.
Lístek s úmyslem vloží na připravené místo.
V závěrečné části proběhne modlitba na tyto úmysly.
- **Výstava liturgických rouch, vybavení sakristie**
- **Prohlídka kůru a varhan**
- **Expozice v konkatedrální galerii**

Během Noci kostelů je možné volně procházet všechny zpřístupněné prostory.

Prosíme, abyste vzhledem k probíhajícím restaurátorským pracím nevstupovali do prostor za červenobílou páskou a na lešení. Pohlídejte prosím své děti.

*Vstup do kostela a všechny programy
jsou pro návštěvníky Noci kostelů zdarma!*

Oznámení

Devítiúterní nověna k sv. Antonínovi Paduáskému

Kostel Sv. Ducha – **každé úterý až do 14. června** (včetně), s kázáním a modlitbami při mši svaté v 8 hodin.

Adorace před Nejsvětější svátostí

- **Kostel sv. Vojtěcha** – **každý pátek** je od 17 hodin do začátku mše svaté tichá adorace s možností přijmout svátost smíření; po mši svaté budou **v pátek 3. června a 1. července** (první pátek v měsíci) adorace s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně; **v pátek 17. června** (třetí pátek v měsíci) adorace s pobožností s Korunkou k Božímu milosrdenství.
- **Kostel Sv. Ducha** – **každou středu** od 16.30 do začátku mše svaté, která začíná v 17 hodin; **první čtvrtky v měsíci 2. června a 7. července** po mši svaté v 8 hodin modlitba za posvěcení kněží a za nová povolání k zasvěcenému životu Pánu Bohu; **první pátky v měsíci 3. června a 1. července** po mši svaté v 8 hodin adorace a litanie k Nejsvětějšímu Srdci Páně; **první soboty v měsíci 4. června a 2. července** mše svatá v 8 hodin, výstav Nejsvětější svátosti, modlitba růžence a patnáctiminutové rozjímání o růžencovém tajemství.
- **Kostel Nejsvětější Trojice** – **v neděli 5. června a 3. července** bude adorace s litaní k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a svátostným požehnáním (po mši svaté začínající v 16.30).
- **Kostel sv. Jana Nepomuckého (Kylešovice)** – **v pátek 3. června a 1. července** (první pátky v měsíci) pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Páně; **v úterý 7. června** adorace

s rozjímáním o tajemství Ježíšova života; **v pátek 24. června** (poslední pátek v měsíci) adorace s pobožností k Božímu milosrdenství (vždy po mši svaté začínající v 18 hodin).

- **Kaple Božského Srdce Páně (Marianum)** – **v pátek 3. června a 1. července** (první pátky v měsíci) od 17.20 do začátku mše svaté v 18 hodin; **každou středu** (pokud není liturgická památka) v 18 hodin mše svatá ke cti svatého Josefa, v 17.50 litanie k svatému Josefovi.
-

Připomínka posvěcení kostela

V neděli 5. června bude v kapli Božského Srdce Páně (Marianum) sloužena v 11 hodin mše svatá k výročí posvěcení kostela.

Mše svatá pro děti a rodiče

v kostele sv. Jana Nepomuckého v Kylešovicích bude **v pátek 10. června**.

Slavnost Nejsvětější Trojice

V neděli 12. června bude v 16.30 v kostele Nejsvětější Trojice v Městských sadech poutní mše svatá.

Fatimská pobožnost

bude **v pondělí 13. června** v kostele Svatého Ducha, začne v 16 hodin přednáškou o. Pavla Dokládala a bude pokračovat modlitbou růžence a mší svatou, po ní litanie a průvod se sochou Panny Marie.

Slavnost Těla a Krve Páně

bude **ve čtvrtek 16. června**, mše svaté budou slouženy:

- **v konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie** v 6 a v 7 hodin ráno;

- v kostele sv. Vojtěcha v 18 hodin, po mši bude následovat eucharistický průvod do kostela sv. Ducha.

Slavnost Narození sv. Jana Křtitele

bude **ve čtvrtek 23. června** (přeloženo z 24. června). Mše svaté budou v *konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie* v 6 a v 7 hodin ráno a v kostele sv. Vojtěcha v 18 hodin večer.

Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

bude v **pátek 24. června**. Mše svaté budou v *konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie* a v kostele sv. Vojtěcha jako obvykle v pátek.

Mše svatá v německém jazyce

bude v **sobotu 25. června** v 16.30 v *kapli Povýšení sv. Kříže* na Matiční ulici.

Modlitba se zpěvy Taizé

bude v **sobotu 25. června** v kostele *svatého Vojtěcha*. Začátek je v 19 hodin.

Mše svatá na ukončení školního roku

bude v **neděli 26. června** v 8.30 v *konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie* s poděkování za uplynulý rok.

Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů,

bude **ve středu 29. června**. Mše svaté budou v *konkatedrále* v 6 a v 7 hodin ráno, (v kostele sv. Vojtěcha mše svatá nebude). V kostele *Svatého Ducha* je v tento den mše svatá v 8 a v 17 hodin.

Letní pořad bohoslužeb

Od **pondělí 27. června** do **pátku 26. srpna** budou v *konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie* ve všední dny mše svaté pouze v 7 hodin. Mše svaté v 6 hodin nebudou. Mše svaté o víkendu zůstávají beze změny.

Změny mší svatých v Kylešovicích

v kostele sv. Jana Nepomuckého budou oznámeny v ohláškách.

Mše svaté v kapli Sv. Kříže

Tridentská mše svatá bude v **sobotu 4. června** od 16.30 hodin.

Studentská mše na ukončení školního roku Církevní konzervatoře Německého řádu bude **ve čtvrtek 30. června** v 10 hodin. Pravidelná středeční mše svatá nejen pro studenty CKNŘ bude naposledy **ve středu 22. června** v 9 hodin.

V **červenci** a v **srpnu** mše svaté budou pouze o nedělích.

Intence na mše svaté

- V *konkatedrále Panny Marie* se na ranní a dopolední mše svaté zapisují intence **průběžně po celý rok**, vždy po každé mši svaté v sakristii.
- V kostele *svatého Vojtěcha* se přijímají intence v **pátek 17. června** od 16.45 do 17 hod. Je možné zapsat intenci i v následujících dnech (pátek, sobota a neděle), avšak nejpozději do 17.40 (popř. po mši svaté začínající v 18 hodin).

Nejbližší plánované sbírky

- **Neděle 5. června** – sbírka na *Diecézní charitu* (ve všech kostelech).
- **Neděle 12. června** – sbírka na *opravy* (v kostelech farnosti Panny Marie).
- **Neděle 19. června** – sbírka na *Diecézní mzdový a solidární fond* (ve všech kostelech).

Informace na webových stránkách

- Program akcí **Diecézního centra mládeže** a **Diecézního střediska mládeže** naší diecéze najdete na webových stránkách dcm.doo.cz.

- Akce **naší farnosti** najdete na webových stránkách www.farnostopava.cz.
- Akce **farnosti Opava-Kylešovice** najdete na stránkách farnostkylesovice.cz.

Exercicie v červenci

- **Neděle 17. až čtvrtek 21. 7. (Velehrad)**
Duchovní cvičení pro všechny
Mons. Aleš Opatrný
- **Čtvrtek 21. až neděle 24. 7. (Velehrad)**
Duchovní cvičení pro lékaře a zdravotníky
Mons. Aleš Opatrný
- **Pondělí 25. 7. až pondělí 1. 8. (Hostýn)**
Duchovně rekreační pobyt zrakově postižených
P. Augustýn Kovačík

Veškeré informace o jezuitských duchovních cvičeních, včetně kontaktních údajů na exerciční domy, získáte na webových stránkách www.exercicie.cz, kde se také můžete přihlásit.

Poutní místo Cvilín u Krnova

- **Pátek 24. června** – *Pout' k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu*, mše svatá bude v 18 hod., po mši adorace a svátostné požehnání.
- **Sobota 25. června** – *Pout' k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie*, mše svatá bude v 10 hodin.
- **Úterý 5. července** – *Pout' ke cti sv. Cyrila a Metoděje*, mše svatá bude v 10 hodin.

Kromě poutí je sloužena každou nedělí mše svatá v 10 hodin, 40 minut před každou mší svatou je příležitost ke svátosti smíření.

Kontakt: Rektor kostela P. Sebastian GrUCA, OFMConv., Výletní 3, 794 01 Krnov, tel.: 732 664 763; email: cvilin@minorite.cz; web: <http://kostelcvilin.cz>. Na těchto webových stránkách je kontaktní formulář a program poutí na rok 2022.

Prosebné a významné dny

- **Pátek 3. června** – *první pátek v měsíci*;
- **neděle 5. června** – *slavnost Seslání Ducha Svatého*;
- **neděle 5. června** – Světový den životního prostředí;
- **neděle 12. června** – *výročí posvěcení konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie*;
- **neděle 12. června** – *slavnost Nejsvětější Trojice*;
- **čtvrtek 16. června** – *slavnost Těla a Krve Páně*;
- **čtvrtek 23. června** – *slavnost Narození sv. Jana Křtitele*;
- **pátek 24. června** – *slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova*;
- **neděle 26. června** – Mezinárodní den boje proti narkomanii;
- **středa 29. června** – *slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů* (doporučený svátek);
- **pátek 1. července** – *první pátek v měsíci*.

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie a kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Webové stránky farnosti Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 29., číslo 6, náklad 420 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 3. 7. 2022, uzávěrka 14. 6. 2022